

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/87/EURATOM,
annettu 8 päivänä heinäkuuta 2014,
ydinlaitosten ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehyksen perustamisesta annetun direktiivin
2009/71/Euratom muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 31 ja 32 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen, jonka komissio on laatinut saatuaan lausunnon asiantuntijaryhmältä, jonka tieteellis-tekninen komitea on nimennyt jäsenvaltioiden tieteellisten asiantuntijoiden keskuudesta,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiivissä 2013/59/Euratom ⁽³⁾ vahvistetaan yhdenmukaiset perusturvallisuusnormit työperäisen ja lääketieteellisen altistuksen sekä väestön altistuksen tilanteissa säteilylle altistuvien henkilöiden terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta.
- (2) Neuvoston direktiivissä 2009/71/Euratom ⁽⁴⁾ jäsenvaltioille asetetaan velvoitteita luoda ydinturvallisuutta koskeva kansallinen kehys ja pitää sitä yllä. Direktiivi ilmentää ydinturvallisuusalan tärkeimmän kansainvälisen asiakirjan eli ydinturvallisuutta koskevan yleissopimuksen ⁽⁵⁾ sekä Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) turvallisuusperusteiden ⁽⁶⁾ vaatimuksia.
- (3) Neuvoston direktiivissä 2011/70/Euratom ⁽⁷⁾ jäsenvaltioille asetetaan velvoitteita luoda käytetyn ydinpolttoaineen ja radioaktiivisen jätteen huoltoa koskeva kansallinen kehys ja pitää sitä yllä.
- (4) Ydinturvallisuudesta sekä käytetyn ydinpolttoaineen ja radioaktiivisen jätteen turvallisesta huollosta 8 päivänä toukokuuta 2007 annetuissa neuvoston päätelmissä korostetaan, että ”ydinturvallisuus kuuluu jäsenvaltioiden vastuulle, joka kannetaan tarvittaessa EU:n puitteissa. Turvatoimia ja ydinlaitosten valvontaa koskevat päätökset kuuluvat yksinomaan alan toimijoiden ja kansallisten viranomaisten toimivaltaan.”
- (5) Japanissa vuonna 2011 tapahtunut Fukushima ydinonnettomuus kiinnitti uudelleen maailmanlaajuisen huomion toimenpiteisiin, joita tarvitaan riskien minimoimiseksi ja ydinturvallisuuden mahdollisimman luotettavan tason varmistamiseksi. Kansalliset toimivaltaiset valvontaviranomaiset toteuttivat Eurooppa-neuvoston 24–25 päivänä maaliskuuta 2011 antamien päätelmien pohjalta yhdessä komission kanssa ja komission päätöksellä 2007/530/Euratom ⁽⁸⁾ perustetun Euroopan ydinturvallisuusviranomaisten ryhmän (ENSREG) puitteissa yhteisön laajuisen kattavan ydinvoimalaitosten riski- ja turvallisuusarvioinnin, jäljempänä ’stressitestit’. Tulokset osoittivat, että erilaisia parannuksia voitaisiin toteuttaa osallistuvien maiden ydinturvallisuuspolitiikoissa ja toimialan käytännöissä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 2. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 92.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2013/59/Euratom, annettu 5 päivänä joulukuuta 2013, turvallisuutta koskevien perusnormien vahvistamisesta ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta suojelemiseksi ja direktiivien 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom ja 2003/122/Euratom kumoamisesta (EUVL L 13, 17.1.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2009/71/Euratom, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2009, ydinlaitosten ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehyksen perustamisesta (EUVL L 172, 2.7.2009, s. 18).

⁽⁵⁾ Komission päätös, tehty 16 päivänä marraskuuta 1999, Euroopan atomienergiayhteisön (Euratom) liittymisestä vuonna 1994 tehtyyn ydinturvallisuutta koskevaan yleissopimukseen (EYVL L 318, 11.12.1999, s. 20).

⁽⁶⁾ IAEA Safety Fundamentals: Fundamental safety principles, IAEA Safety Standard Series No SF-1 (2006).

⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi 2011/70/Euratom, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2011, yhteisön kehyksen perustamisesta käytetyn ydinpoltoaineen ja radioaktiivisen jätteen vastuullista ja turvallista huoltoa varten (EUVL L 199, 2.8.2011, s. 48).

⁽⁸⁾ Komission päätös, tehty 17 päivänä heinäkuuta 2007, ydinturvallisuutta ja ydinjätehuoltoa käsittelevän eurooppalaisen korkean tason asiantuntijaryhmän perustamisesta (EUVL L 195, 27.7.2007, s. 44).

Eurooppa-neuvosto pyysi komissiota lisäksi tarkastelemaan tarvittaessa voimassa olevaa ydinlaitosten turvallisuutta koskevaa lainsäädäntöä ja sääntelyä sekä ehdottamaan mahdollisesti tarvittavia parannuksia. Eurooppa-neuvosto korosti myös sitä, että unionissa olisi noudatettava mahdollisimman korkeita ydinturvallisuusstandardeja ja parannettava niitä jatkuvasti.

- (6) Vahva toimivaltainen valvontaviranomainen, joka on valvontaa koskevassa päätöksenteossa tosiasiaa riippumaton, on yhteisön ydinturvallisuuden valvontakehyksen perusedellytys. Korkean ydinturvallisuustason varmistamiseksi on äärimmäisen tärkeää, että toimivaltainen valvontaviranomainen voi käyttää toimivaltuuksiaan puolueettomasti ja läpinäkyvästi ja ettei sen valvontapäätöksiin vaikuteta asiattomasti. Valvontapäätösten ja täytäntöönpanotoimien olisi ydinturvallisuuden alalla perustuttava puolueettomiin ja turvallisuuteen liittyviin teknisiin näkökohtiin ja ne olisi vahvistettava ilman asiattonta ulkopuolista vaikutusta, joka voisi vaarantaa turvallisuuden, kuten asiattonta vaikutusta, joka liittyy muuttuviin poliittisiin, taloudellisiin tai yhteiskunnallisiin olosuhteisiin.

Toimivaltaisten valvontaviranomaisten toiminnallista erottamista koskevia direktiivin 2009/71/Euratom säännöksiä olisi lujitettava, jotta voidaan varmistaa valvontaviranomaisten todellinen riippumattomuus ilman valvontapäätöksiin kohdistuvaa asiattonta vaikutusta ja taata niille asiaankuuluvat keinot ja valtuudet suoriutua niille annetuista vastuista asianmukaisesti. Valvontaviranomaisella olisi erityisesti oltava riittävät oikeudelliset valtuudet, riittävästi henkilöstöä ja riittävät taloudelliset voimavarat, jotta se voisi hoitaa sille annetut vastuut asianmukaisesti.

Tehostetut vaatimukset eivät kuitenkaan saisi rajoittaa muiden asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten kanssa tarvittaessa tehtävää tiivistä yhteistyötä eivätkä jäsenvaltioiden julkaisemien yleisten poliittisten suuntaviivojen noudattamista.

- (7) Valvontaa koskevassa päätöksentekoprosessissa olisi otettava huomioon pätevyys ja asiantuntemus, joita teknisen tuen organisaatiot voivat tarjota. Tämän asiantuntemuksen olisi perustuttava korkeatasoiseen tieteelliseen ja tekniseen tietoon, muun muassa käytännöstä saatuun kokemukseen ja turvallisuutta koskevaan tutkimukseen, tietämyksen hallintaan ja riittäviin teknisiin resursseihin.
- (8) IAEA:n yleisten turvallisuusvaatimusten 1 osan mukaisesti olisi sekä jäsenvaltioiden asemaa ydinturvallisuuskehityksen perustamisessa että valvojan asemaa tämän kehityksen täytäntöönpanossa kunnioitettava.
- (9) Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä eturistiriitojen välttämiseen, koska ydinvoimateollisuus on luonteeltaan erikoistunutta ja koska saatavilla on vain rajoitetusti tarpeeksi asiantuntevaa ja pätevää henkilöstöä, mikä voi johtaa toimeenpanosta vastaavan henkilöstön kiertoon ydinvoimateollisuuden ja valvontaviranomaisten välillä. Lisäksi olisi huolehdittava järjestelyistä sen varmistamiseksi, ettei eturistiriitoja ole suhteessa niihin organisaatioihin, jotka tarjoavat toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle neuvontaa tai palveluja.
- (10) Ydinonnettomuuden seuraukset voivat ylittää kansalliset rajat, minkä vuoksi olisi edistettävä tiivistä yhteistyötä, koordinoitua tietojen vaihtoa ydinlaitoksen läheisyydessä sijaitsevien jäsenvaltioiden toimivaltaisten valvontaviranomaisten välillä riippumatta siitä, onko kyseisten jäsenvaltioiden alueella ydinlaitoksia. Jäsenvaltioiden olisi siksi varmistettava, että käytössä on asianmukaiset järjestelyt, joilla helpotetaan tällaista yhteistyötä ydinturvallisuuskysymyksissä, joilla on rajat ylittäviä vaikutuksia.
- (11) Jotta voidaan varmistaa asianmukaisten taitojen hankkiminen sekä saavuttaa riittävä pätevyystaso ja pitää sitä yllä, kaikkien osapuolten olisi varmistettava, että koko henkilöstö, jolla on ydinlaitosten ydinturvallisuuteen ja laitosalueen valmiusjärjestelyihin ja -toimintaan liittyviä vastuuta, osallistuvat jatkuvan oppimisen prosessiin. Tähän voidaan päästä ottamalla käyttöön koulutusohjelmia ja -suunnitelmia, menettelyjä koulutusohjelmien määrääjain tehtävää uudelleentarkastelua ja päivittämistä varten sekä asianmukaiset budjettimäärärahat koulutusta varten.
- (12) Fukushima ydinonnettomuudesta saatuihin keskeisiin opetuksiin kuuluu myös se, että on tärkeää lisätä avoimuutta ydinturvallisuuskysymyksissä. Avoimuus on myös tärkeä tapa edistää turvallisuusvalvontaan liittyvän päätöksenteon riippumattomuutta. Tästä syystä olisi direktiivin 2009/71/Euratom nykyisiä väestölle tiedottamista koskevia säännöksiä täsmennettävä siltä osin, millaisia tietoja olisi annettava. Lisäksi väestölle olisi tarjottava mahdollisuuksia osallistua ydinlaitoksiin liittyvän päätöksentekoprosessin asiaankuuluviin vaiheisiin kansallisen ydinturvallisuutta koskevan kehityksen mukaisesti ja erilaiset kansalliset järjestelmät huomioon ottaen. Lupien myöntämistä koskevat päätökset ovat edelleen kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastuulla.

- (13) Tässä direktiivissä asetetut avoimuusvaatimukset täydentävät voimassa olevan Euratomin lainsäädännön vaatimuksia. Neuvoston päätöksessä 87/600/Euratom ⁽¹⁾ asetetaan jäsenvaltioille velvoitteita ilmoittaa ja antaa tietoja komissiolle ja muille jäsenvaltioille alueellaan tapahtuneesta säteilyhäätötilanteesta, ja direktiivi 2013/59/Euratom velvoittaa jäsenvaltiot tiedottamaan yleisölle säteilyvaaratilanteesta sovellettaviksi tulevista suojelutoimenpiteistä ja toteutettavista toimista sekä antamaan säännöllisesti päivitettyjä tietoja tällaisessa vaaratilanteesta todennäköisesti altistuvalla väestöllä.
- (14) Ydinturvallisuutta koskevan yleissopimuksen kuudennessa tarkastelukokouksessaan sopimuspuolet toistivat olevansa sitoutuneita Fukushima onnettomuuden jälkeen järjestetyn toisen ylimääräisen kokouksen tuloksiin. Ne korostivat erityisesti, että ydinvoimalaitosten suunnittelussa, rakentamisessa ja käytössä olisi pyrittävä ehkäisemään onnettomuudet ja onnettomuustapauksessa lieventämään sen seurauksia ja estämään saastuminen laitosalueen ulkopuolella ja että valvontaviranomaisten olisi varmistettava, että nämä tavoitteet otetaan huomioon määritetäessä ja pantaessa täytäntöön nykyisten laitosten turvallisuutta koskevia asianmukaisia parannuksia.
- (15) Kun otetaan huomioon IAEA:n määräyksillä ja Läntisen Euroopan ydinturvallisuusviranomaisten järjestön (WENRA) toimilla saavutettu tekninen edistyminen sekä stressiteistä ja Fukushima ydinonnettomuuden selvitusten tuloksista saadut opetukset, direktiivi 2009/71/Euratom olisi muutettava siten, että se sisältää yhteisön korkean tason ydinturvallisuustavoitteen ydinlaitosten elinkaaren kaikissa vaiheissa (sijoituspaikan valinta, suunnittelu, rakentaminen, käyttöönotto, käyttö ja käytöstäpoisto). Tämä tavoite edellyttää erityisesti turvallisuuden huomattavaa parantamista uusien reaktoreiden suunnittelussa, missä olisi käytettävä viimeisintä tietämystä ja tekniikkaa viimeisimmät kansainväliset turvallisuusvaatimukset huomioon ottaen.
- (16) Nämä tavoitteet olisi pyrittävä saavuttamaan erityisesti tekemällä ydinturvallisuusarviointoja, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan. Luvanhaltijoiden olisi suoritettava arvioinnit kansallisen toimivaltaisen valvontaviranomaisen valvonnassa, ja arviointoja voidaan käyttää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU ⁽²⁾, kattaman suuronnettomuuden vaaran arvioinnissa edellyttäen, että tämän direktiivin vaatimukset täyttyvät.
- (17) Syvyysuuntaisen turvallisuuden käsite on keskeisen tärkeä ydinlaitosten turvallisuudelle ja muodostaa korkean tason ydinturvallisuustavoitteiden täytäntöönpanon perustan. Soveltamalla kansainvälisissä normeissa ja ohjeistuksissa tunnustettuja sekä WENRA:n tunnustamia syvyysuuntaisia turvallisuusperiaatteita varmistetaan, että turvallisuustoiminnot jakautuvat, sikäli kuin se on kohtuudella toteutettavissa, useaan toisistaan riippumattomaan suojaamisen tasoon, jolloin toimintavirheen sattuessa se havaitaan, korvataan tai oikaistaan asianmukaisin toimenpitein. Kunkin eri tason toimivuus on syvyysuuntaisen turvallisuusajattelun olennainen osa onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden seurauksien lieventämiseksi, jos niitä tapahtuu. Syvyysuuntaisen turvallisuus rakentuu yleensä viidestä tasosta. Jos yksi taso pettää, seuraava taso aktivoituu. Ensimmäisen tason suojan tavoitteena on estää poikkeava toiminta ja järjestelmän viat. Jos ensimmäinen taso pettää, poikkeavaan toimintaan puututaan tai viat havaitaan toisella suojan tasolla. Jos toinen taso pettää, kolmas taso varmistaa turvallisuustoimintojen suorittamisen aktiivomalla erityiset turvallisuusjärjestelmät ja muut turvallisuusominaisuudet. Jos kolmas taso pettää, neljäs taso rajaa onnettomuuden etenemisen onnettomuushallinnalla, jotta estetään tai lievennetään vakavan onnettomuuden olosuhteita, joissa radioaktiivisia aineita on päässyt ulkopuolelle. Viimeinen tavoite (viides suojan taso) on merkittävien ulkoisten päästöjen radiologisten seurauksien lieventäminen laitoksen ulkopuolisin hätävalmiustoimin.
- (18) Tehokkaan ydinturvallisuuskulttuurin katsotaan yhdessä syvyysuuntaisen turvallisuuden kanssa olevan keskeinen tekijä pyrittäessä saavuttamaan korkea ydinturvallisuustaso ja parantamaan sitä jatkuvasti. Tehokas ydinturvallisuuskulttuuri ilmenee etenkin seuraavalla tavalla: henkilöstö ja hallinto organisaation kaikilla tasoilla ovat sitoutuneet ydinturvallisuuteen ja sen jatkuvaan parantamiseen; edistetään henkilöstön kykyä kaikilla tasoilla kyseenalaisia asianomaisten turvallisuusperiaatteiden ja käytäntöjen toteutumisen, jotta ydinturvallisuutta voidaan jatkuvasti parantaa; henkilöstön kyky raportoida ajoissa turvallisuuskysymyksistä; laitosten käytöstä saatujen kokemusten tunnistaminen; sekä järjestelmällinen raportointi tavanomaisista toimintaolosuhteista tai onnettomuuden hallintajärjestelyistä poikkeavista tapahtumista, joilla voi olla vaikutus ydinturvallisuuteen. Vahvan ydinturvallisuuskulttuurin saavuttamista edistävät merkittävästi muun muassa tehokkaat johtamisjärjestelmät, asianmukainen koulutus, laitosten käytöstä saatujen sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden kannalta merkittävien kokemusten rekisteröintiä, arviointia ja dokumentointia koskevat luvanhaltijan järjestelyt sekä esille otettujen kysymysten tehokas ratkaiseminen.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös, tehty 14 päivänä joulukuuta 1987, yhteisön järjestelyistä nopeaksi tietojenvaihdoksi säteilyhäätötilanteen yhteydessä (EYVL L 371, 30.12.1987, s. 76).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).

- (19) Käytettäessä ilmaisua ”kohtuudella toteutettavissa oleva” (”reasonably practicable”) tässä direktiivissä, sitä tulisi soveltaa vakiintuneiden, erityisesti WENRA:n ja IAEA:n vahvistamien määritelmien mukaisesti.
- (20) Three Mile Islandin ja Tšernobylin ydinonnettomuuksien jälkeen Fukushima ydinonnettomuus toi uudelleen korostetusti esiin suojarakennuksen kriittisen tehtävän viimeisenä esteenä, joka suojaa ihmisiä ja ympäristöä onnettomuudesta aiheutuvilta radioaktiivisilta päästöiltä. Tämän vuoksi uuden voimalaitos- tai tutkimusreaktorin rakennusluvan hakijan olisi osoitettava, että suunnittelu rajoittaa reaktorisydämen vaurioitumisen vaikutukset suojarakennuksen sisälle. Luvanhakijan olisi toisin sanoen näytettävä toteen, että laaja tai luvaton radioaktiivinen päästö suojarakennuksen ulkopuolelle on äärimmäisen epätodennäköinen, ja hakijan olisi voitava osoittaa hyvin luotettavasti, ettei tällaista päästöä tapahdu.
- (21) Onnettomuuksien estämiseksi ja lieventämiseksi olisi vaadittava tarkempia onnettomuushallintaa ja laitosalueen valmiutta koskevia järjestelyjä. Näiden järjestelyjen olisi oltava direktiivin 2013/59/Euratom asiaa koskevien säännösten mukaiset eikä niillä saisi rajoittaa mainittujen säännösten soveltamista. Luvanhaltijan olisi huolehdittava menettelyistä, ohjeista ja järjestelyistä, joita noudatetaan onnettomuus tilanteissa, vakavat onnettomuudet mukaan lukien, joita voisi tapahtua laitoksen kaikissa toimintamuodoissa, mukaan lukien toiminta täydellä teholla, sulkeminen ja siirtymävaiheet, ja varmistettava kaikkien tällaisten menettelyjen ja järjestelyjen johdonmukaisuus ja jatkuvuus sekä se, että niitä harjoitellaan, tarkistetaan ja päivitetään. Näissä järjestelyissä olisi myös varattava riittävästi henkilöstöä, laitteita ja muita tarvittavia resursseja. Olisi huolehdittava organisaatorakenteesta, jossa on selvät vastuualueet, ja valmiuselinten välisestä koordinoinnista.
- (22) Stressitestit ovat osoittaneet, että kaikkien ydinturvallisuudesta vastaavien osapuolten välisillä tehostetuilla yhteistyö- ja koordinoituneilla mekanismeilla on ratkaiseva merkitys. Vertaisarviointit ovat osoittaneet hyväksi keinoksi rakentaa luottamusta pyrittäessä keräämään ja vaihtamaan kokemuksia ja varmistamaan korkeiden ydinturvallisuusnormien yhteinen soveltaminen.
- (23) Jäsenvaltioiden välinen ydinturvallisuusyhteistyö on vakiintunutta ja se voi antaa lisäarvoa ydinturvallisuuteen, läpinäkyvyyteen ja avoimuuteen suhteessa eurooppalaisiin ja kansainvälisiin sidosryhmiin.

Jäsenvaltioiden olisi ENSREGiä asianmukaisesti käyttävien toimivaltaisten valvontaviranomaistensa kautta ja WENRA:n asiantuntemuksen perusteella määriteltävä joka kuudes vuosi ydinlaitostensa ydinturvallisuuteen liittyvästä yhteisestä erityisestä teknisestä aiheesta tehtävien vertaisarviointien menetelmät, ehdot ja määräaika. Esille otettava yhteinen erityinen tekninen aihe olisi määriteltävä WENRA:n turvallisuuden viitetasona tai laitoksen toiminnasta saatuihin kokemuksiin liittyvän palautteen, vaaratilanteiden ja onnettomuuksien sekä teknisen ja tieteellisen kehityksen pohjalta. Jäsenvaltioiden olisi suoritettava kansallinen itsearviointi ja toteutettava järjestelyjä, jotta muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset valvontaviranomaiset voivat tehdä yhteisiä vertaisarviointeja kansallisista itsearvioinneistaan.

Näiden vertaisarviointien tuloksista olisi laadittava raportit. Jäsenvaltioiden olisi näiden vertaisarviointiraporttien tulokset huomioon ottaen laadittava kansallisia toimintasuunnitelmia, joissa käsitellään merkityksellisiä tuloksia ja niiden omaa kansallista arviointia. Vertaisarviointiraportteja olisi käytettävä myös unionin laajuisen aihekohtaisen vertaisarvioinnin tuloksia koskevan yhteenvedon pohjana. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset valvontaviranomaiset laativat yhdessä tämän yhteenvedon. Yhteenvedon tarkoituksena ei olisi oltava panna ydinlaitoksia paremmuusjärjestykseen vaan pikemminkin keskittyä vertaisarviointiprosessiin ja sen teknisiin tuloksiin, jotta arvioinnista saatu tietämys voidaan jakaa.

Keskinäisen luottamuksen olisi vallittava keskinäisissä arvioinneissa, ja komission olisi sen vuoksi aina, kun se on käytännössä mahdollista, ilmoitettava jäsenvaltioille, kun se aikoo käyttää vertaisarviointiraporttien tuloksia poliittika-asiakirjoissaan.

- (24) Jäsenvaltioiden veloitteiden raportoida tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja komission veloitteen laatia kansallisiin raportteihin pohjautuva raportti olisi tarjottava tilaisuus tilannekatsauksen tekemiseen sekä tämän direktiivin täytäntöönpanon eri näkökohtien ja sen tehokkuuden arviointiin. Kansainvälisellä tasolla on olemassa monia asiaankuuluvia raportointivelvoitteita, kuten ydinturvallisuutta koskevan yleissopimuksen mukaiset raportit, joiden tuloksia voitaisiin käyttää arvioitaessa tämän direktiivin täytäntöönpanoa. Tämän direktiivin nojalla olisi lisäksi vahvistettava muitakin raportointivelvollisuuksia, jotka koskevat ydinlaitosten aihekohtaisten vertaisarviointien tuloksia. Tämän vuoksi olisi jäsenvaltioiden raportointivelvoitteesta tehtävä lainsäädännön yksinkertaistamiseksi ja hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi vähemmän työläs niin raportointitiheyden kuin raporttien sisällön osalta.
- (25) Asteittaisen lähestymistavan mukaisesti tämän direktiivin säännösten täytäntöönpano riippuu siitä, minkä tyyppisiä ydinlaitoksia jäsenvaltion alueella on. Pannessaan näitä säännöksiä täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi otettava huomioon suunnittelemiensa tai käyttämiensä ydinlaitosten riskien mahdollinen suuruus ja luonne. Asteittaisen lähestymistavan olisi erityisesti koskettava niitä jäsenvaltioita, jotka

pitävät hallussaan vain pientä määrää ydin- ja radioaktiivisia aineita, esimerkiksi sellaisia, jotka liittyvät pienempien tutkimusreaktorien käyttöön, jolloin vakavista onnettomuuksista aiheutuvat vaikutukset eivät olisi verrattavissa ydinvoimalaitosten onnettomuuksista aiheutuviin vaikutuksiin.

- (26) Ne tämän direktiivin säännökset, jotka liittyvät läheisesti ydinlaitosten olemassaoloon, eli säännökset, jotka koskevat luvanhaltijan velvoitteita, ydinlaitoksille asetettuja uusia erityisvaatimuksia sekä laitosalueen valmiusjärjestelyjä ja -toimintaa, eivät saisi olla sovellettavissa jäsenvaltioihin, joissa ei ole ydinlaitoksia. Tämän direktiivin säännökset olisi saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pantava täytäntöön kansallisia olosuhteita vastaavalla tavalla ja ottaen huomioon sen, ettei näissä jäsenvaltioissa ole ydinlaitoksia, mutta samalla varmistaen, että hallitus tai toimivaltaiset viranomaiset kiinnittävät asianmukaista huomiota ydinturvallisuuteen.
- (27) Direktiivin 2009/71/Euratom mukaan jäsenvaltioiden on luotava ydinlaitosten ydinturvallisuutta koskeva asianmukainen kansallinen oikeudellinen, valvonta- ja organisaatiokehys sekä pidettävä sitä yllä. Sitä koskeva päätös, miten kansallisen kehyksen säännökset hyväksytään ja mitä välinettä käyttäen niitä sovelletaan, kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan.
- (28) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin säännösten ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätävä katsoo, että tällaisten asiakirjojen toimittaminen on perusteltua.
- (29) Sen vuoksi direktiivi 2009/71/Euratom olisi muutettava tämän mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2009/71/Euratom seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 luvun otsikko seuraavasti:

”TAVOITTEET, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT”.

- 2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin siviilikäyttöön tarkoitettuihin ydinlaitoksiin, joihin tarvitaan lupa.”;

- b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tällä direktiivillä täydennetään perustamissopimuksen 30 artiklassa tarkoitettuja ydinlaitosten ydinturvallisuutta koskevia perusnormeja eikä sillä rajoiteta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta annetun voimassa olevan yhteisön lainsäädännön ja erityisesti neuvoston direktiivin 2013/59/Euratom soveltamista (*).

(*) Neuvoston direktiivi 2013/59/Euratom, annettu 5 päivänä joulukuuta 2013, turvallisuutta koskevien perusnormien vahvistamisesta ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta suojelemiseksi ja direktiivien 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom ja 2003/122/Euratom kumoamisesta (EUVL L 13, 17.1.2014, s. 1).”

- 3) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) ydinvoimalaitoksia, rikastuslaitoksia, ydinpolttoaineen valmistuslaitoksia, jälleenkäsittelylaitoksia, tutkimusreaktoreita, käytetyn polttoaineen varastoja; ja”;

- b) lisätään kohdat seuraavasti:

”6. ’onnettomuudella’ mitä tahansa tahatonta tapahtumaa, jonka seuraukset tai mahdolliset seuraukset ovat merkittäviä säteilysuojelun tai ydinturvallisuuden kannalta;

7. ’vaaratilanteella’ mitä tahansa tahatonta tapahtumaa, jonka seuraukset tai mahdolliset seuraukset eivät ole merkityksettämiä säteilysuojelun tai ydinturvallisuuden kannalta;

8. 'poikkeavilla toiminnoilla' toimintaprosessia, jossa poiketaan tavanomaisesta toiminnasta ja jonka odotetaan tapahtuvan vähintään kerran laitoksen käyttöänsä aikana mutta joka ei asianmukaisten suunnittelua koskevien säännösten vuoksi aiheuta merkittävää vahinkoa turvallisuuden kannalta tärkeille laitteille eikä johda onnettomuustilanteisiin;
 9. 'suunnitteluperusteilla' erilaisia tilanteita ja tapahtumia, jotka on vahvistettujen perusteiden mukaisesti nimenomaisesti otettu huomioon ydinlaitoksen suunnittelussa, mukaan lukien turvallisuuden parannukset, jotta laitos voi kestää nämä tilanteet ja tapahtumat turvallisuusjärjestelmien suunnittelun käytön avulla ylittämättä sallittuja rajoja;
 10. 'suunnitteluperusteisella onnettomuudella' onnettomuustilanteita, joiden varalta ydinlaitos on suunniteltu vahvistettujen suunnittelua koskevien perusteiden mukaisesti ja joiden osalta, tapauksen mukaan, polttoaineeseen kohdistuva vaurio ja radioaktiivisten aineiden päästöt pysyvät sallituissa rajoissa;
 11. 'vakavilla tilanteilla' tilanteita, jotka ovat vakavampia kuin suunnitteluperusteisiin onnettomuuksiin liittyvät tilanteet; tällaiset tilanteet voivat aiheutua moninkertaisista vioista, kuten turvallisuusjärjestelmän kaikkien osajärjestelmien täydellisestä menetyksestä, tai äärimmäisen epätodennäköisestä tapahtumasta."
- 4) Lisätään 2 lukuun otsikon "VELVOLLISUUDET" jälkeen otsikko seuraavasti:

"1 JAKSO

Yleiset velvollisuudet".

- 5) Korvataan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on luotava ydinlaitosten ydinturvallisuutta koskeva asianmukainen kansallinen oikeudellinen, valvonta- ja organisaatiokehys, jäljempänä 'kansallinen kehys', ja pidettävä sitä yllä. Kansallisessa kehyksessä on säädettävä erityisesti seuraavista:

- a) vastuiden jakaminen ja asianomaisten valtion viranomaisten välinen koordinointi;
- b) kansalliset ydinturvallisuusvaatimukset, jotka kattavat ydinlaitosten elinkaaren kaikki vaiheet;
- c) järjestelmä, joka vastaa ydinlaitosten lupien käsittelystä ja toimintakielloista luvan puuttuessa;
- d) toimivaltaisen valvontaviranomaisen suorittamaa ydinturvallisuuden viranomaisvalvontaa koskeva järjestelmä;
- e) tehokkaat ja oikeasuhteiset täytäntöönpanon valvontaa koskevat toimet, mukaan lukien tarvittaessa korjaavat toimenpiteet tai toiminnan keskeyttäminen ja luvan muuttaminen tai peruuttaminen.

Sen määrittäminen, b alakohdassa tarkoitetut kansalliset ydinturvallisuusvaatimukset hyväksytään ja mitä välinettä käyttäen niitä sovelletaan, kuuluu edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan."

- 6) Korvataan 5 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisen valvontaviranomaisen riippumattomuus sen valvontaan liittyvässä päätöksenteossa on tosiasiallisesti suojattu asiattomalta vaikutukselta. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisessa kehyksessä edellytetään, että toimivaltainen valvontaviranomainen

- a) on toiminnallisesti erotettu muista elimistä tai järjestöistä, jotka liittyvät ydinenergian edistämiseen tai käyttöön, eikä se valvontatehtäviään suorittaessaan pyydä tai ota vastaan ohjeita miltään tällaiselta elimeltä tai järjestöltä;
- b) tekee valvontapäätöksiä, jotka perustuvat luotettaviin ja avoimiin ydinturvallisuuteen liittyviin vaatimuksiin;
- c) saa käyttöönsä omat ja asianmukaiset talousarvion määrärahat kansallisessa kehyksessä määriteltyjen valvontatehtäviensä toteuttamiseen ja on vastuussa sille osoitetun talousarvion täytäntöönpanosta;
- d) saa käyttöönsä riittävän määrän henkilöstöä, jolla on sen velvoitteiden täyttämiseen tarvittava pätevyys, kokemus ja asiantuntemus. Se voi käyttää ulkopuolisia tieteellisiä ja teknisiä voimavaroja ja asiantuntemusta valvontatehtäviensä tukemiseksi;

- e) luo menettelyt mahdollisten eturistiriitojen välttämistä ja ratkaisemista varten;
- f) antaa ydinturvallisuuteen liittyvät tiedot ilman minkään muun elimen tai järjestön suorittamaa selvitystä edellyttäen, että tämä ei vaaranna muita asiaankuuluvassa lainsäädännössä tai kansainvälisissä välineissä tunnustettuja ensisijaisia intressejä, muun muassa turvallisuutta.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle annetaan oikeudelliset valtuudet, joita se tarvitsee täyttääkseen 4 artiklan 1 kohdassa kuvattuun kansalliseen kehykseen liittyvät velvoitteensa. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisille valvontaviranomaisille annetaan kansallisessa kehyksessä seuraavat keskeiset valvontatehtävät:

- a) ehdottaa kansallisia ydinturvallisuusmääräyksiä, määritellä ne tai osallistua niiden määrittelyyn;
 - b) vaatia, että luvanhaltija noudattaa ja osoittaa noudattavansa kansallisia ydinturvallisuusmääräyksiä ja asianomaisen luvan ehtoja;
 - c) todentaa tämä noudattaminen suorittamalla lakisäateistä arviointia ja tarkastuksia;
 - d) ehdottaa tai toteuttaa tehokkaita ja oikeasuhteisia täytäntöönpanotoimia.”
- 7) Korvataan 6, 7 ja 8 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Luvanhaltijat

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisessa kehyksessä edellytetään, että:

- a) päävastuu ydinlaitoksen ydinturvallisuudesta on luvanhaltijalla. Tätä luvanhaltijan vastuuta ei voida delegoida, ja siihen kuuluu vastuu sellaisten toimeksisaajien ja alihankkijoiden toiminnasta, joiden toiminta saattaa vaikuttaa ydinlaitoksen ydinturvallisuuteen;
- b) lupaa hakiessaan hakijan on toimitettava näyttö ydinturvallisuudesta. Näytön on laajuudeltaan ja yksityiskohtaisuudeltaan vastattava ydinlaitoksen ja sen laitosalueen kannalta merkityksellisen vaaran mahdollista suuruutta ja luonnetta;
- c) luvanhaltijat arvioivat ja valvovat säännöllisesti ja, siinä määrin kuin se on kohtuudella toteutettavissa, parantavat jatkuvasti ydinlaitostensa ydinturvallisuutta järjestelmällisellä ja todennettavalla tavalla. Tähän sisältyy sen varmistaminen, että onnettomuuksien ehkäisemistä ja onnettomuuksien seurausten lievittämistä varten on otettu käyttöön toimenpiteitä, mukaan lukien syvyyssuuntaisen turvallisuuden soveltamisen todentavat säännökset;
- d) luvanhaltijat perustavat ja panevat täytäntöön johtamisjärjestelmiä, joissa ydinturvallisuus on asianmukaisesti etusijalla;
- e) luvanhaltijat huolehtivat asianmukaisista laitosalueen hätätilannemenettelyistä ja -järjestelyistä, mukaan lukien vakavien onnettomuuksien hallintaa koskevista ohjeista tai vastaavista järjestelyistä, jotta onnettomuuksiin voidaan reagoida tehokkaasti niiden seurausten ehkäisemiseksi tai lieventämiseksi. Näiltä menettelyiltä edellytetään erityisesti, että
 - i) ne ovat johdonmukaisia muiden toimintamenetelmien kanssa ja niitä harjoitellaan määräajoin niiden käyttökelpoisuuden varmistamiseksi;
 - ii) niiden avulla käsitellään onnettomuuksia ja vakavia onnettomuuksia, joita voi esiintyä laitoksen kaikissa toimintamuodoissa ja jotka liittyvät tai vaikuttavat samanaikaisesti useisiin yksiköihin;
 - iii) niissä huolehditaan järjestelyistä ulkoisen avun vastaanottamiseksi;
 - iv) niitä tarkastellaan määräajoin uudelleen ja ne saatetaan säännöllisesti ajan tasalle, ottaen huomioon harjoituksista ja saadut kokemukset ja onnettomuuksista saadut opetukset;
- f) luvanhaltijat järjestävät ja pitävät yllä taloudelliset voimavarat ja henkilöstön, jolla on asianmukainen pätevyys ja toimivaltuudet ydinlaitoksen ydinturvallisuutta koskevien velvoitteidensa täyttämiseksi. Luvanhaltijoiden on myös varmistettava, että niiden vastuulla olevilla toimeksisaajilla ja alihankkijoilla, joiden toiminta saattaa vaikuttaa ydinlaitoksen ydinturvallisuuteen, on tarvittava henkilöstö, jolla on asianmukainen pätevyys ja toimivaltuudet ydinlaitoksen ydinturvallisuutta koskevien velvoitteidensa täyttämiseksi.

*7 artikla***Ydinturvallisuutta koskeva asiantuntemus ja taidot**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallinen kehys velvoittaa kaikki osapuolet huolehtimaan järjestelyistä sellaisen henkilöstönsä koulutusta varten, jolla on ydinlaitosten ydinturvallisuuteen liittyviä vastuuta siten, että voidaan saada, ylläpitää ja edelleen kehittää ydinturvallisuusalaan ja laitosalueen valmiusjärjestelyihin liittyvää asiantunte-
musta ja taitoja.

*8 artikla***Avoimuus**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ydinlaitosten ydinturvallisuudesta ja sen valvonnasta annetaan tarvittavat tiedot työntekijöiden ja väestön saataville kiinnittäen erityistä huomiota paikallisviranomaisiin, väestöön ja sidosryhmiin ydinlaitosten läheisyydessä. Tähän veloitteeseen sisältyy sen varmistaminen, että toimivaltainen valvontaviranomainen ja luvanhaltijat antavat vastuualueillaan viestintäpolitiikkansa puitteissa:

- a) tietoja ydinlaitosten tavanomaisista toimintaolosuhteista työntekijöille ja väestölle, ja
- b) vaaratilanteiden ja onnettomuuksien sattuessa nopeasti tietoja työntekijöille ja väestölle sekä ydinlaitoksen läheisyydessä sijaitsevien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille valvontaviranomaisille.

2. Tiedot on annettava väestön saataville asiaankuuluvan lainsäädännön ja kansainvälisten välineiden mukaisesti, edellyttäen että tämä ei vaaranna muita asiaankuuluvassa lainsäädännössä tai kansainvälisissä välineissä tunnustettuja ensisijaisia, muun muassa turvallisuutta koskevia, intressejä.

3. Rajoittamatta 5 artiklan 2 kohdan soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen valvontaviranomainen sitoutuu tarvittaessa ydinlaitosten ydinturvallisuutta koskeviin yhteistyötoimiin ydinlaitosten läheisyydessä sijaitsevien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten valvontaviranomaisten kanssa muun muassa vaihtamalla ja/tai jakamalla tietoja.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että väestölle annetaan riittävät mahdollisuudet osallistua tehokkaasti ydinlaitosten lupien käsittelyä koskevaan päätöksentekoprosessiin asiaankuuluvan lainsäädännön ja kansainvälisten välineiden mukaisesti.”

- 8) Lisätään 8 artiklan jälkeen jakso seuraavasti:

”2 JAKSO

Erityiset velvollisuudet*8 a artikla***Ydinlaitosten ydinturvallisuustavoite**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisessa ydinturvallisuuskehyksessä edellytetään, että ydinlaitosten suunnittelussa, sijoituspaikan valinnassa, rakentamisessa, käyttöönotossa, käytössä ja käytöstäpoistossa on tavoitteena ehkäistä onnettomuudet ja onnettomuustapauksessa lieventää sen seurauksia ja estää:

- a) varhaisvaiheen radioaktiiviset päästöt, jotka edellyttäisivät laitosalueen ulkopuolisia hätätoimenpiteitä, mutta joiden toteuttamiseen ei kuitenkaan ole riittävästi aikaa;
- b) suuret radioaktiiviset päästöt, jotka edellyttäisivät suojelutoimenpiteitä, joita ei voida rajata alueellisesti tai ajallisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisessa kehyksessä edellytetään, että 1 kohdassa määriteltyä tavoitetta

- a) sovelletaan ydinlaitoksiin, joille on myönnetty rakentamislupa ensimmäisen kerran 14 päivän elokuuta 2014 jälkeen;
- b) käytetään perustana jo käytössä oleviin ydinlaitoksiin tehtävien, kohtuudella toteutettavissa olevien turvallisuuden parantamistoimien ajoissa tapahtuvalle täytäntöönpanolle, mukaan lukien 8 c artiklan b alakohdassa määriteltyjen määräaikaisten turvallisuusarviointien yhteydessä.

8 b artikla

Ydinlaitosten ydinturvallisuustavoitteen täytäntöönpano

1. Edellä 8 a artiklassa asetetun ydinturvallisuustavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisessa kehyksessä edellytetään, että jos syvyysuuntainen turvallisuus on sovellettavissa, sitä on sovellettava sen varmistamiseksi, että:

- a) äärimmäisten ulkoisten luonnonuhkien ja ihmisen toiminnasta tahattomasti aiheutuvien vaarojen vaikutus minimoidaan;
- b) poikkeava toiminta ja viat estetään;
- c) poikkeavaan toimintaan puututaan ja viat havaitaan;
- d) suunnitteluperusteiden puitteissa oleviin onnettomuuksiin puututaan;
- e) vakaviin tilanteisiin puututaan, muun muassa onnettomuuksien etenemisen ehkäisyn ja vakavien onnettomuuksien seurausten lieventämisen keinoin;
- f) organisaatorakenteet on otettu käyttöön 8 d artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 8 a artiklassa asetetun ydinturvallisuustavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisessa kehyksessä edellytetään toimivaltaisen valvontaviranomaisen ja luvanhaltijan toteuttavan toimenpiteitä edistääkseen ja vahvistaakseen tehokasta ydinturvallisuuskulttuuria. Tällaisia toimenpiteitä ovat erityisesti seuraavat:

- a) johtamisjärjestelmät, joissa ydinturvallisuus on asianmukaisesti etusijalla ja joissa edistetään henkilöstön ja johdon kykyä kaikilla tasoilla kyseenalaistaa asiaankuuluvien turvallisuusperiaatteiden ja käytäntöjen tehokas toteutuminen sekä kykyä raportoida ajoissa turvallisuuskysymyksistä 6 artiklan d alakohdan mukaisesti;
- b) laitosten käytöstä saatujen sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden kannalta merkittävien kokemusten rekisteröintiä, arviointia ja dokumentointia koskevat luvanhaltijan järjestelyt;
- c) luvanhaltijan velvoite raportoida toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle tapahtumista, joilla on mahdollisia vaikutuksia ydinturvallisuuteen; ja
- d) 7 artiklan mukaiset koulutusjärjestelyt.

8 c artikla

Alustava arviointi ja määräaikaiset turvallisuusarviointit

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisessa kehyksessä edellytetään, että:

- a) luvan myöntäminen ydinlaitoksen rakentamiseen tai ydinlaitoksen toimintaan perustuu asianmukaiseen laitosalue- ja laitoskohtaiseen arviointiin, johon sisältyy ydinturvallisuuden osoittaminen 8 a artiklan mukaiseen tavoitteeseen perustuvien kansallisten ydinturvallisuusmääräysten osalta;
- b) toimivaltaisen valvontaviranomaisen viranomaisvalvonnan alainen luvanhaltija arvioi uudelleen järjestelmällisesti ja säännöllisesti vähintään kymmenen vuoden välein ydinlaitosten turvallisuuden 6 artiklan c alakohdan mukaisesti. Tällä turvallisuuden uudelleenarvioinnilla pyritään varmistamaan nykyisten suunnitteluperusteiden noudattaminen ja siinä määritetään turvallisuuden lisäparannuksia ottaen huomioon vanhenemiskysymykset, käyttökokemus, tuoreimmat tutkimustulokset ja kansainvälisten normien kehitys, käyttäen viitteenä 8 a artiklan tavoitetta.

8 d artikla

Laitosalueen valmiusjärjestelyt ja -toiminta

1. Direktiivin 2013/59/Euratom säännösten soveltamista rajoittamatta jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisessa kehyksessä edellytetään laitosalueen valmiusjärjestelyjä ja -toimintaa varten perustettua organisaatiokennettä, joka käsittää selvän vastuunjaon ja koordinoinnin luvanhaltijan, toimivaltaisten viranomaisten sekä organisaatioiden välillä ja jossa otetaan huomioon hätätilanteen kaikki vaiheet.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen kehyksen edellyttämien laitosalueen valmiusjärjestelyjen ja -toiminnan ja direktiivin 2013/59/Euratom edellyttämien muiden valmiusjärjestelyjen ja -toiminnan välillä vallitsee johdonmukaisuus ja jatkuvuus.”

9) Lisätään 8 d artiklan jälkeen luku seuraavasti:

”2 a LUKU

VERTAISARVIOINNIT JA RAPORTOINTI

8 e artikla

Vertaisarviointit

1. Jäsenvaltioiden on järjestettävä vähintään kerran kymmenessä vuodessa määräajoin tehtävä kansallisen kehyksensä ja toimivaltaisten valvontaviranomaistensa itsearviointi sekä pyydettyä kansallisen kehyksensä merkityksellisiä osia ja toimivaltaisia valvontaviranomaisiaan koskeva kansainvälinen vertaisarviointi tavoitteena parantaa jatkuvasti ydinturvallisuutta. Tällaisten vertaisarviointien tulokset ilmoitetaan jäsenvaltioille ja komissiolle, kun ne ovat saatavilla.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavat toimet toteutetaan koordinoidusti:

- a) suoritetaan kansallinen arviointi, joka perustuu niiden alueella olevien asiaankuuluvien ydinlaitosten ydinturvallisuutta koskevaan erityisaiheeseen;
- b) pyydetään kaikkia muita jäsenvaltioita ja komissiota tarkkailijana suorittamaan a alakohdassa tarkoitetun kansallisen arvioinnin vertaisarviointi;
- c) toteutetaan vertaisarviointiprosessin merkityksellisten tulosten perusteella asianmukaiset jatkotoimenpiteet;
- d) julkaistaan edellä mainittua prosessia koskevat asiaankuuluvat kertomukset ja sen tärkeimmät tulokset, kun tulokset ovat saatavilla.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on järjestelyt, joiden avulla ensimmäinen aihekohtainen vertaisarviointi voidaan aloittaa vuonna 2017 ja sen jälkeen järjestää aihekohtaisia vertaisarviointeja vähintään joka kuudes vuosi.

4. Jos tapahtuu onnettomuus, joka johtaa laitosalueen ulkopuolisia hätätoimenpiteitä tai väestön suojelutoimenpiteitä edellyttäviin tilanteisiin, kyseessä olevan jäsenvaltion on varmistettava, että kansainvälinen vertaisarviointi järjestetään ilman aiheetonta viivytystä.”

10) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta ensimmäisen kerran viimeistään 22 päivänä heinäkuuta 2014 ja sen jälkeen viimeistään 22 päivänä heinäkuuta 2020.”;

b) kumotaan 3 kohta.

11) Lisätään 10 artiklan 1 kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”1 a. Velvoitteita saattaa 6, 8 a, 8 b, 8 c ja 8 d artikla osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panna ne täytäntöön ei sovelleta jäsenvaltioihin, joissa ei ole ydinlaitoksia, jolleivät ne päättä kehittää lupaa edellyttäviä ydinlaitoksiin liittyviä toimintoja lainkäyttöalueellaan.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 15 päivänä elokuuta 2017. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset sekä niihin myöhemmin tehtävät muutokset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 8 päivänä heinäkuuta 2014.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. C. PADOAN
